

[Behnke]

Socialdemokratiet ikke sammen med SF og Fremskridtspartiet var interesseret i at gennemføre en forhøjelse af folkepensionen på de to milliarder kroner, som Socialdemokratiet i første omgang foreslog.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Ingen kan i hvert fald beskyldes hr. Henning Rasmussen for at være uærlig – det er helt åbenbart – men når hr. Henning Rasmussen på Socialdemokratiets vegne gør rede for, at man er vidende om, at der sker prisstigninger her i landet, og at det selvfølgelig vil ramme vores pensionister på lige fod med andre, må man kunne forlange en forklaring på, hvordan Socialdemokratiet har kunnet gå med til, at man nulstillede dyrtidsreguleringsordningen, for det betyder i realiteten et økonomisk tab for vores pensionister her i landet, idet der skal meget mere til, før der udløses en portion.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Behnke, at den forhøjelse af folke- og førtidspensionen, vi havde sagt til regeringen og befolkningen at vi ønskede, fik vi med et halvt års forsinkelse og langt mere end det på en række andre områder. Så vi har ingen grund til at skamme os over for nogen – slet ikke over for folkepensionisterne.

Endvidere blev der spurgt, om vi lukkede øjnene for betalingsbalanceproblemerne osv. Nej, det lukker vi ikke øjnene for, og de, der husker, hvad der blev sagt fra vores side under førstebehandlingen i Folketinget, hørte mig sige, at vi vidste, det ville betyde en lille belastning af betalingsbalancen, men at vi syntes, det var rimeligt at yde de mennesker retfærdighed, som hidtil har fået en dårlig behandling.

Henning Andersen (KF):

Vi behandler i dag ændringsforslagene til regeringens sjette finanslovsforslag. Debatten om ændringsforslagene er bestemt ikke uinteressant – den behøver i hvert fald ikke at være det – for det er jo netop gennem ændringsforslagene, at oppositionen tilkendegiver, hvilken politik de vil føre, hvis de ikke var opposition, men var regering. Ved at stille ændringsforslag inden for de enkelte ministeriers områder kan

hvert af oppositionspartierne præcist og detaljeret vise, hvilken økonomisk politik de ønsker ført, og på hvilke punkter den afviger fra regeringens politik.

Først vil jeg kommentere regeringens ændringsforslag og den baggrund, de er blevet til på. Hvis man ser ændringsforslagene i sammenhæng med finanslovsforslaget, er det generelt set et nyt, meget vigtigt skridt i den langsigtede strategi, som regeringen påbegyndte for 5 år siden for at få dansk økonomi genoprettet. Det er en indsats, som har givet pæne resultater: en kraftig forbedring af beskæftigelsen og reduktion af arbejdsløsheden, stigende produktion og faldende inflation samt en total fjernelse af det gigantiske underskud på statsfinanserne, der i 1983 truede med at nærme sig 80 mia. kr., hvis der ikke var blevet grebet ind, som der blev gjort.

Det er altså en kendsgerning, at den sociale velfærd herhjemme har været stigende; såvel antallet af arbejdsløse som antallet af bistandsmodtagere er faldet i forhold til det antal, vi havde i 1982–83.

Som noget i europæisk henseende bemærkelsesværdigt er den private andel af økonomien steget fra 38 pct. til 43 pct. I de fleste andre OECD-lande er det faktisk gået anderledes; dér er den offentlige sektor vokset.

Men trods de mange gode resultater står vi stadig over for nogle meget store økonomiske problemer, og derfor har det bl.a. også været nødvendigt at indgå en aftale med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

For det første har vi stadig et meget stort underskud på betalingsbalancen, selv om dette i år næsten bliver halveret i forhold til underskuddet i 1986. For det andet stiger eksporten i et væsentlig mere behersket tempo, end vi kunne ønske, bl.a. som følge af afmatning i den internationale økonomi og dollarens meget store kursfald. For det tredje stiger virksomhedernes omkostninger i Danmark meget hurtigere end i udlandet.

Regeringens finanslovsforslag og ændringsforslagene tager fat på løsningen af disse problemer. De er en klar forudsætning for, at dansk økonomi i det kommende år vil udvise fornyet fremgang og vækst, og at det arbejdsløshedsspøgelse, som fra flere sider er blevet draget frem, bliver manet i jorden.